

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa
Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones
Occurrentes & Funebres**

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

VI. Quia est tota dulcis, tota suavis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](#)

& rationes crescent donorum: tantò ergò ad servendum Deo promptior quippe debet ex munere, quantò se obligatiorem conspicit in reddenda ratione; B. vero Maria Dei Mater majora dona exhibuit hominibus, quam Angelis, ergò magis homo tenetur diligere, in quantum poterit, quam Angelus. At nos cum per Damianum, serm. de Nativ. B. Virginis. Felices Angelici Spiritus, qui B. Virginis habent præsentiam, nos interim memoriam abundantia: suavitatis tuz eructamus. Sic dulcis est memoria, quid erit præsentia?

6. Quia est tota dulcis, tota suavis.

Id omnino ita esse lectis sequentibus historiolis quisque judicabit. S. Bernardus de se concionantem amplexata. S. Bernardus cùm urbem Spiram intrasset pacem inter Principes Imperij compositurus, & juncaturus arma contra Turcos, parantem exterminium nomini Christiano, statuam B. Virginis spectante omni Clero, & populo salutavit illo *Salve Regina* &c. cui audientibus omnibus repulit: *Salve Bernarde*. Statua Spiræ afflatur & miraculis claret, ubi hæc historia in marmore brevi rythmo incisa videtur. Sorori S. Amedei Episcopi Lausoni donavit Deipara chirothecam lanceam. Gibbonius Author. B. Hermannus (ut in eius Sur. 7. April.) suas delicias sic describit, causam reddens, cur audito nomine Mariæ se humili abjeceret, & diutius hæreret. Ecce quoties ad nomen Sacre Virginis me humili abjicio, odor omnium florum, & aromatum, tantæ suavissimæ piæ è terra influit in naribus meas, ut semper illi hærere veillè, si liceret: spe re recreationis hujus, ad prosterendum me festino, sed quia ægræ tantæ privor & lectatione tardus sum ad surgendum. De eod. ibid. refertur: quod per Anglia Virgo Sancta voluerit se illi in Sponsam tanquam Josepho tradi, & pro Hermanno nomen Josephi assumere, novum Sponsum jussit. Cùm idem Hermannus a quoddam monasterium Virginum esset descensurus, Virgo hæc prævenit, & monuit moniales, ut hospitem Hermannum omni humanitate acceptarent. Vena curaverat aliquando Hermannus incidi, & incubuit lecto cum periculo venæ monuit Virgo jacentem, ut situ securiore decumberet. Eadem, ut & B. Stanislaus Kostka Iesum in fantulum tradidit. Aliquando rigidiore hyeme lacrum longum celebrabat, interea latera ejus cingebant Iesu & Virgo, hic unum, alterum illa, nè frigore affligerentur fovebat. Accidit ut in faciem prolapsus duos dentes effingeret, eos ubi in manu accepit, Virgo comparuit, & interrogat velut ignorans, quid manuteneret? nequid casum exposuit, tum ori & integritati dentes reseruavit.

scit. Baron. ad annum 1028. hoc quod sequitur de Fulberto Abate Ferrarensi scribit, quod illi ægrotanti per visum apparet D. Virgo sua ubera sigenda præbuerit. Alano Rupensi cùm imperaret prædicationem rofarij, promisit se concionanti Adjutricem futuram, miracula patraturam, annulum ex digito suo detraxit, quem ex suis crinibus contextum habuit, & Alano donavit, ut est in ejus vita. Petrus Damiani de quedam Clerico Nevernensis Ecclesie, ægro, sed cultore Virginis scribit, quod D. Virgo ejus ori lac suum instillaverit, & sic eum sanaverit, bæc Damiani lib. 6. epist. 29. Surua vero 23. Jun. in vita B. Marie Oegniacensis narrat, quod hæc B. viderit D. Virginem cum flabello assidentem cuidam vidua suæ cultrici febribus æstuanti, atque ita temperantem æstum morbi. De S. Edmundo Archiepiscopo, refert de Natalibus lib. 20. cap. 68. dum ad lumen studeret, atque tantillum obdormisset, ventus lumen extinxit; sed ille excitatus nomen Virginis invocavit, statimque lucerna accessa est. Ex B. Vladislai Poloni Cisterciensis mortui corde enata arbor, in cuius folijs nomea Mariæ apparebat. In B. Euystachij ejusdem Ordinis post mortem lingua aureum Ave Maria apparuit, Hæc recitat Catalogus SS. Ordinis Cisterciensis. An non blandam se illi exhibuit homini improbo, de quo S. Petrus Coelestinus opus. 6. cap. 23. Huic devotè quotidiè Virginem salutare consuetum fuit: contigit ut dum eam salutaret, immanis in eum fames irrueret, adfuit D. Virgo cum cibis optimis, sed in sordidissimo vase posito: hic homo ad cibum fame abripit, sed fœditate vasis coerceri, jubet Virgo, ut comedat, ille propter immunditiam vasis renuit: tum Virgo subjicit, de tali fibi vase ab eo salutationes sibi offerri, compunctus visione abiit in rem, & vitæ reliquæ sanctissime exegit. Aliud idem refert S. Papa opus. 3. cap. 6. Cùm quidam veller templum erigere in cœmterio Judorum, & illi concedere recusasset, nisi ipsa Virgo Diva ossa eorum humo extraheret, sequentie die omnia ossa exhumata sunt reperita. Cùm frater Constantinus Magnus Divæ Virginis templum in Gallia testis Greg. Turonensi: neque columnas præ magnitudine architectus erigere posset, erat enim uniuscujusq; illarum diameter longa pedes sedecim, Virgo Sancta comparuit, & iussit ut tres pueri e schola vocati columnas illas grandes in altum provehent, quod& factu. Maractu. cap. 37. Fundat Marian, narrat de Joanne à Cruce Carmelita disalicate, Virginis devotissimo, quod post mortem in ejus membris Conceptionis Virginæ vita est imago. Petrus Doulremensis in hisl. Valentiana p. 3. cap 5. ex authenticis tabulis recitat, quod Judocus quidam Lebarretier habitabat Villæ (est mancipium Hannonie) dives, sed leptum jam annum lecto affixus, huic Virgo Diva per quietem appetet, ac partem terræ ab eo flagitat, in qua templum nomini suo extratur, somnium ille credi-

Hh 3

credi-

credidit, ac neglexit: sed Virgo rursus redit, ac hominem sanat, ille Curionem cedit, petique consilium, rursus Virgo apparet, ac templum postulat: cum demum ille liberaliter omnia offert: sed cum essent dotales agri, de ijs sine consentu conjugis disponi non poterat, ideoque hæsitabat, quid ageret, (conjunx Aqugranensem ad Deiparæ Ecclesiam, pro salute mariti obibat peregrinationem) et subito ope Angelorum sistitur marito, ingens utriusque gaudium, & consiliis collatis, statuant templum erigendum. Primo itaque diluculo sequentis diei, cum Prætore Villano, ac Curione alijsque amicis locum spectaturi abeunt in agrum: en aream vident filo serico ad virgulas albas terra infixas circumdatam, hoc manifesto læti signo, aream Virginis dedicant, sed nondum suavitatis Virginis finis Linum biduo ante satum illo fuit loci, hoc statim altera die maturum manus vellentium provocavit: erectum deinde templum, cœpit miraculis coruscare.

Sed jam erga Boloniæ suavitatem spectemus. Loquuntur *Bolonienſes hystoriæ ad annum 635*. Statua Virginis vesta est per Gallicum pelagus, absque vel, absque remis, & absque omni nautico instrumento, hæc in Boloniensi littore constituit, altero 2d puppim, altero ad proram adstante Angelo: excepérunt hospitem gratissimam Wilbertus & Duda Comites Bolonienses, ac templum ererunt; sed eo demum præ senio labente, apparuit Virgo, & locum novo templo designavit, pro cuius fundamentis dum eruitur terra, thesaurum inveniunt, exdificando templo par fuit. Quod sequitur scribit S. Greg. lib. 1. dialog. c. 9. S. Bonifacius Episcopus Ferentinus elargitus in eleemosynam depositos apud se su nepotis aureos duodecim, quos cum nepos importunè repetit, nec habet unde Episcopus refundat, configit ad B. Virginem, quæ illi aureos supra pallium demittit. Puella septennis à Deipara petens psalterium, & legendi peritiam, utrumque consecuta. Tb. Cantipr. lib. 1. Apum cap. 23.

7. Quia ita est venerabilis, ut qui illi non servit fiat miser.

Sie eos *Ecclesia Greca in Meneis 30. Martij detestatur*, qui cultum Virginis abjiciunt. Simul & inimicissimi nobis, & planè execrati videntur, qui tuam ò Virgo Filijq; tui imaginem adorare detrectant: propterea quod dicto audientes non sunt Divini Patrum nostrorum decretis. *Joannes Eviratus Monachus in prolo cap. 45. cuius historias Synodus 7. approbat*, cum retulisset de quodam Eremita vehementer agitato impuris insultibus, & quod dæmon illi pacem promitteret, si cultum B. Virginis relinquiceret: addit, quod illi consulenti Abbas Theodorus vir permagnus sic